

Tid. Jeg tror, at man i de Landkommuner, der ligge opad Købstadkommuner, vil være meget daarlig tjent med, at man i saadant Maal, som her er paatænkt, unddrager dem den Skat, de dog burde oppebære som delvis Vederlag for de Forpligtelser, de have. Om man skulde kunne ordne Sagen ad anden Vej, skal jeg ikke kunne sige, men hvis man vil gøre disse Bestemmelser til Lov, tror jeg, man gør større Uret mod de Kommuner, der grænse op til Købstæderne, end man vilde gøre mod Købstæderne ved at blive ved det bestaaende.

Maa jeg sige en Ting til. Det oplyses, hvad der vel for Resten turde være almindelig bekendt, at man har to Købstadkommuner, Aalborg og Hjørring, som endnu ikke have nogen Skattevedtægt. Det er altsaa ikke lykkedes hverken de foregaaende Ministerier eller det nuværende at faa tilvejebragt saadanne Vedtægter, skønt der staar i den kommunale Skattelovs § 7, at enhver Kommune skal have en saadan Vedtægt. Det synes, som om der mangler Midler til at tvinge disse Kommuner til at holde sig Loven efterrettelig. Jeg kunde ogsaa ønske, at den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, vilde tage dette under Overvejelse. Det synes mig, at man, naar man sætter en Bestemmelse ind i en Lov, maa sørge for, at der er Midler til at skaffe denne Bestemmelse respekteret. Jeg kan ikke se rettere, end at vi ikke godt kunne være bekendt at have disse to Kommuner siddende nu 7 Aar efter, at Skattelovene ere vedtagne, uden at de have bøjet sig for den udtrykkelig udtalte Bestemmelse i Begyndelsen af § 7.

Ellinger: Naar det Udvalg, som skal beskæftige sig med denne Sag, bliver nedsat, tillader jeg mig at henstille, at man for København og Frederiksberg Kommuner Vedkommende træffer en særlig Ordning. Det er ganske vist saa, at ude paa Frederiksberg bo adskillige, der have deres Forretninger i København, og der maa i den Anledning afgives Erhvervsskat til Københavns Kommune. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at mange Borgere paa Frederiksberg købe ind i københavnske Forretninger og derved bidrage til, at københavnske Skatteydere faa en forøget Indtægt, hvorved ogsaa Københavns Kommune faar en forøget Indtægt, som det paa Grund af det særlige Forhold, at Frederiksberg er helt indklamret af København, er urimeligt at forøge med en Erhvervs-

skat, saaledes som det finder Sted i øvrigt i Forholdet mellem Kommunerne. Jeg tillader mig at anbefale det ærede kommende Udvalg at tage billigt Hensyn til dette aparte Forhold.

Indenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan kun have Grund til at takke for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. Kun Ordføreren for Højre, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), har udtalt sig nogenlunde bestemt imod Lovforslaget. Andre Talere have i det væsentlige sluttet sig til det. Saa vidt jeg forstod, var Velvillien køligst hos det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), men selv han var rede til en velvillig Overvejelse i et Udvalg. Der er imidlertid fremkommet enkelte Bemærkninger, jeg tror at have Grund til at svare paa.

For det første har det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) og det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) stillet Behandlingen af dette Lovforslag i Modsætning til Behandlingen af det tidligere Skattelovforslag, vi drøftede herinde, og det ærede Medlem fra Bjerre gav dette den Form, at han mente i min Fremsættelsestale at kunne spore nogen Bitterhed over Modtagelsen af det første Forslag, og han føjede til, at han var glad ved, at jeg i dette Tilfælde ikke ønskede enten at vende tilbage til noget gammelt eller blive staaende ved det, vi havde, men derimod at gaa fremad til noget bedre. Jeg ønsker naturligvis ikke at genoptage Diskussionen om det tidligere fremsatte Lovforslag, jeg kan blot sige, at det, jeg tænker paa ved det andet Lovforslag, er netop at hindre, at man gaar til noget, som er værre end det bestaaende. Det har jeg gentagne Gange fremhævet. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt om soleklare Kendsgerninger. Jeg tror at have fremlagt disse soleklare Kendsgerninger i de Tal, jeg fremlagde her for Tinget. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa en fornyet Drøftelse heraf, men jeg haaber, jeg snart skal faa Lejlighed til at forhandle med det nedsatte Udvalg om Værdien af de Oplysninger, der fra forskellig Side i saa Henseende ere fremskaffede.

Dernæst skal jeg vende mig til Begrundelsen af dette Forslag. Der har været nogen Tale om Karakteren af det Materiale, der er tilvejebragt i 1906. Det ærede Medlem fra Assens gentog der de forskellige Tal med Ønsker og Begæringer fra den ene eller den anden Gruppe af Kommuner, jeg havde nævnt forrige Gang, i